

Medlemsmöte 28 augusti.

Efter ett riktigt somrigt sommaruppehåll var det då dags för att träffas vid höstens första medlemsmöte. Det var sparsamt med deltagare vid detta möte. Vi var ca 15 tappra deltagare. Det låga antalet får man kanske skylla på det fantastiskt vackra sommarvädret vi hade.

Ove Johannesson hälsade alla välkomna och introducerade dagens gäst från polisen Ove Skogsberg.

Info och råd om bedrägeriförsök mot äldre.

Olle Skogsberg har jobbat som polis ca 35 år. Han är numera kommunpolis för Göteborg City. Det finns motsvarande tjänster vid olika områden i staden.

Kommunpolis Ola Skogsberg

När man läser i sociala medier så verkar det som att allt är ett elände. Men i verkligheten är det inte så illa som det verkar. Brottsligheten går ner, idag finns mindre antal

kriminella personer på våra gator och torg. Problemet är att de som finns har en tyngre belastning. Dagens mest aktuella brottslighet är demokrati, Det kan verka märkligt men det handlar om rättigheten att demonstrera. Sverige är unikt med sina starka grundlagar gällande detta. Det förekommer årligen 7–8000 demonstrationer. I många fall kan detta störa ordningen då ordningspolisen får rycka in.

Sedan januari 2023 har det tillkommit en lag om visstelseförbud. Detta har haft en god effekt och underlättar polisens möjligheter att agera mot de kriminella. Resultatet visar att rån har minskat med ca 50% och våldsbrott med ca 20%.

Beträffande bedrägerier så finns där hur mycket pengar som helst. Man räknar med att det sker bedrägerier för ca 1,4 miljarder årligen i Sverige. Dessa förekommer på bl a dejtingsidor eller uppgivande av fel adress för att få ut bidrag. Man kan kontrollera med Skatteverket vilka som är registrerade på sin adress. Folkbokföringsbrott ger idag fängelsestraff.

Polis Ola Skogsberg avrundade sitt rådgivande föredrag med nedanstående råd för att skydda sig mot bedrägeri, ska man tänka regeln **3L:**

Logga inte in på banken på uppmaning av någon annan!

Lägg på telefonen vid misstanke!

Lämna aldrig ut dina koder!

Om Du misstänker något; Ring 114 114 till Polisen och anmäl så fort som möjligt!

Vi tackade Ola Skogsberg för ett mycket informativt föredrag i denna viktiga fråga.

Mötet avslutades med sedvanligt fika, lottdragning och gott tjuv. Ove Johannesson informerade samtidigt om att pga uteblivna medlemsavgifter 31 augusti har medlemsantalet tyvärr minskat med 18 medlemmar. Vi fick även en redogörelse för höstens program. Vid vårens enkät avseende förslag på aktiviteter kom det förslag på bl a att besöka Sjöfartsmuseet och PRIPPS bryggeri. Beslut är inte bestämt i skrivande stund.

Kenneth J.

Medlemsmöte 25 september 2024.

Vid septembermötet samlades vi 30 medlemmar för ett par timmar trevligt umgänge. Ordförande Dennitz hälsade alla välkomna, särskilt de två av våra hedersmedlemmar Reidar Hermansson och Roy Johnsson. Dennitz informerade om att det planerade besöket 27 november an Lasse "Brandmannen" Gustavsson inte kommer att bli av. Styrelsen undersöker om det kan komma någon ersättare.

Frågan har kommit upp om vad som krävs för att bli hedersmedlem. Detta är angivet i våra "Seder och bruk": Citat: "Den medlem som lagt ner avsevärt arbete för föreningen kan bli hedersmedlem. Dennitz och vår kassör Eva ska under vecka 40 delta i stadsdelsföreningarnas årsmöte.

Efter denna information hälsade Dennitz dagens underhållare Trubaduren Niklas Abrahamsson välkommen.

Niklas började med att berätta lite om sin bakgrund från Ångermanland. Hans farfar var tydligen en säregen man. Han kallades i bygden för "Järnbram" och var född 1866.

Niklas läste en liten dikt om sin farfar från en av sina två böcker han skrivit. Hans farfar lite speciell och en s.k.

Niklas Abrahamsson

tusenkonstnär, där han bodde inne i skogen och levde mer eller mindre på självhushåll. Niklas är medlem i Visans Vänner. Han startade med att framföra några egen-skrivna visor. Detta följdes av kända sånger från bl a

Evert Taubes och Cornelius Vreeswijks låtskatter. Repertoaren innehöll även några tänkvärda och gripande visor. Niklas sjöng en visa han skrivit till sin pappa när han som han uttryckte det "Inte ville mer" Pappan låg då på Lidköpings Sjukhus. Han avslutade med att sjunga "Incestvisan" av Cornelius Vreeswijk. Detta var ett roligt och udda inslag. Det ska också påpekas att Niklas kunde

hantera sin gitarr med en imponerande teknik. Mötet tackade Niklas med en varm applåd. Mötet avslutades med kaffe och dopp samt lottdragning i sedvanlig ordning.

Kenneth J.

Medlemsmöte 30 oktober 2024.

Månadens medlemsmöte lockade ca 30 personer till Lundenskolan. Dennitz hälsade samtliga välkomna och speciellt till hedersmedlemmarna Reidar Hermansson och Roy Johnsson. Reidar passad då på att skicka en hälsning från broderskapet Morgan.

Ordföranden rapporterade att Eva Sandqvist och han hade varit på årligt möte med samtliga stadsdelsföreningar. I Göteborg finns det 15–20 stadsdelsföreningar. Dessa hade ungefär samma inriktning och problem som vi. Beträffande årsavgiften ligger samtliga på ca 250 kr. I år var det Annedals Pojkar och Flickor som var värdar. Lite unikt är att Annedalsföreningen sköter HIGAB.s hus i Annedal. Detta innebär de har en ganska låg hyra. Dennitz hälsade dagens två "Entertainers" "Kenneth &

Kenneth" från Kungälv välkomna. Trubadurerna tillika vissångarna "Kenneth & Kenneth" de kallar sig också "DUOKOMP".

De båda "Kennetharna" presenterade sig själva med att de hade ett

flertal likheter förutom namnet Kenneth (med h). Ex.vis är de båda födda 1948, bådas fruar heter Margaretha och båda har samma blodtryck.

De startade med en låt som heter "Sommarvind" fortsatte sedan med en visa som var skriven av Jan Magnarsson; "Hur gick det till på Ellös Folkpark". Sedan fortsatte de med ett flertal visor och låtar med en och annan anekdot eller rolig historia insprängd. De bjöd på en suverän mix av 50 - 70-tals musik med gitarrkomp. Underhållningen avslutades med en klämmig låt "Vi lyfter på hatten". Ett mycket bra och underhållande framförande. Man kan nog säga att detta var ett av de bästa vi haft. Publiken tackade med en rungande applåd.

Kenneth J.

Förlorad barndom.

Detta handlar om vår medlem Christer Selander. Christer blev i medlem i GGPF september 2010 i dåvarande Gamla Gårdapojkar och han är fortfarande aktiv medlem.

Christer föddes i maj 1952 och hade en mycket svår uppväxt. Båda föräldrarna hade problem med alkohol, speciellt fadern som också misshandlade Christer svårt under hela barndomen. Christer blev därför placerad på Vidkärrs barnhem vid två års ålder men vistelsen där varade endast två månader. Under de följande sex åren bodde han växelvis hos föräldrarna eller hos sin moster i Småland. Den 14 september 1960 blev han åter placerad på Vidkärrs

barnhem men rymde samma dag, 8 år gammal. Han kom aldrig dit igen.

Nästa placering blev Gårda barnhem i Partille. Vistelsen där blev tre år och tre månader, från mars -61

till juni -64, från åtta till elva års ålder. Här blev han drogad genom att "lugnande" tabletter mosades i gröten. För övrigt bestod behandlingen av fysisk och psykisk misshandel från personalen. Han fick i princip stryk varje dag. Personalen drog honom i håret och låste in honom i ett speciellt rum. Han hade ingen att ty sig till, ingen som han kunde prata med. Efter vistelsen på Gårda barnhem bodde han fyra månader hemma hos föräldrarna.

Därefter blev Christer förflyttad till Skärsbo pojkhem utanför Alingsås, där blev han kvar i nästan två år, från tolv till fjorton års ålder. Behandlingen på Skärsbo var om möjligt ännu hårdare än tidigare, det förekom misshandel och hot nästan varje dag. Personalen var elak och slog pojkarna för minsta sak. Innan barnen fick gå in i matsalen så kontrollerades hygien. Om inte händerna och naglarna var tvättade, så skickades pojken tillbaka för att tvätta sig. Då fick alla andra pojkar vid hans bord vänta med att gå in i matsalen.

Det var som ett arbetsläger som drevs i militärisk anda, man hade skola mellan kl. 8-12 sedan var det arbete i tre timmar varje dag. Gjorde någon i gruppen något fel blev alla bestraffade.

Det fanns möjligheter att tjäna pengar på Skärsbo. De fick dels 12 kronor per månad, någon slags månadspeng för det ordinarie arbetet som de gjorde. Sedan kunde pojkarna ta extrajobb. Christer arbetade i potatiskällaren och fick 18 kronor extra per månad.

Christer fick under tiden på Skärsbo besök av sin mamma en (1) gång. En gång varje månad hade han permission, då ringde han hem för att kolla att inte föräldrarna drack. Om det var så valde han att inte åka hem. Han ansåg han att det var bättre att vara kvar på Skärsbo. Ibland var han inte hemma på 4–5 månader på grund av föräldrarnas drickande.

Skolgången blev naturligtvis väldigt splittrad. Christer har sex och ett halvt års skolutbildning, dels på Skärsbohemmet 8–12 varje dag dels på Torpa skolan och Johannebergs skolan.

Christer lämnade Skärsbohemmet i juni 1966, och flyttade hem till föräldrarna. Han började att jobba på skolfartyget Viking. Efter en kort tid träffade han sin blivande fru, Yvonne.

År 1976, som 24-åring, återvände Christer till Skärsbo men nu som anställd. Han provjobbade där i sex månader. I Skärsbos arkiv fanns då uppgifter om barnen, så han fick möjlighet att läsa om sig själv på hemmet. Christer trivdes med att jobba och att vara på hemmet, att umgås med pojkarna och

ge dem det som han själv aldrig fick under sin uppväxt. Han tyckte också att förhållningssättet till pojkarna blivit mycket bättre

Han berättar att personalen var helt annorlunda. De pratade med pojkarna som hade det bra.

Yvonne vill gärna citera ett inlägg som Christer skrev i en handling till myndigheterna: *"Jag träffade min livskamrat ganska omgående när jag lämnat Skärsohemmet och hon har stöttat och hjälpt mig genom livet, genom att stanna kvar hos mig och försöka läka min sargade själ även om det många gånger varit tufft. Hade jag inte haft henne hade jag med ganska stor säkerhet varit både kriminell och även missbrukare, om jag ens hade levt idag. I år har vi varit tillsammans i 40 år!!"* (Nu har det blivit 58 år.)

År 1968 gick Christer till sjöss för en kort period. Detta år upphörde den "sociala barnvården"

Under sin yrkesverksamhet har Christer jobbat som stängselmontör i trettiofem år. Ett mycket tungt jobb med mycket tunga lyft. En liten rulle nät väger mellan 65 och 70 kg och den stora 114 kg. Dessa bar han på axeln ofta i svår terräng. Inte nog med det, bergborrmaskinen skulle också med, den väger 38 kg. Arbetstiden är som vi vet 8 tim. per dag med många ryck och lyft. Detta har inneburit att Christers kropp har blivit fysiskt utsliten.

Sin fritid ägnade Christer åt att bli spela fotboll, mestadels i föreningar i närområdet, även brottning har förekommit i mindre skala. Han har också sysslat en del med brottning. Yvonne och Christer träffades 1967, 15 resp. 14 år unga och flyttade ihop året efter. Giftermålet fick vänta en tid nämligen till 1978. De har hunnit flytta några gånger.

Första barnet, en flicka föddes 1972, andra barnet fick vänta ett par år nämligen till 1975 då kom en pojke, sedan gick det tre år till och då föddes ytterligare en flicka 1978. De har också blivit far- och morföräldrar till 7 barnbarn. Bra jobbat!

Jag vill slutligen citera några utdrag ur ett intervjuerferat från "Utredning om vanvård i den sociala barnvården"

Först Christers reflexioner: Hur har placeringarna påverkat ditt liv?

Christer tycker att livet har varit jobbigt efter det som hände honom i barndomen. Det har blivit jobbigt igen efter det att han medverkade i dokumentären Stulen Barndom. Det var många som hörde av sig till honom efter att filmen sänts.

Han trycker på att hans undermåliga skolgång har påverkat honom mycket negativt under hans liv. Detta har hämmat honom. Han har inte haft samma möjlighet till omskolning som andra då han har svårt att skriva. Då hans kropp började säga ifrån p.g.a. det tunga jobbet hade han inte samma möjlighet att skola om sig som andra menar han.

Christer berättar att han inte hade klarat sig utan Yvonne. Med hennes hjälp har han kunnat växa och utvecklats.

Yvannes reflexioner kring Christers utveckling:

"Christer kom ut från Skärso som 15-åring. När han kom ut var han van vid att inte tänka själv, inte opponera sig. Ingen hade kramat honom, han hade

Yvonne och Christer Selander

inte suttit i knäet hos någon. Han testade Yvonne till bristningsgränsen. Skulle hon finnas kvar? Yvonne berättar att Christer hade ett enormt hat emot samhället och psyko-

loger. När han drack var han aggressiv och skulle slå alla på käften. Det var många år av provning och Yvonne tyckte att det vände efter det att Christer började jobba på Skärso. Hon tyckte också att Christer skulle berätta för sin pappa hur mycket ont han hade gjort honom. Det hann han också göra innan pappan dog.

Yvonne beskriver Christer som följer: "När hon träffade honom första gången var han som en skrämmd liten fågelunge som vuxit och utvecklats till en enormt stor, varm, stolt och vacker påfågel.

Mina reflexioner: Det finns inte nog med beröm för att beskriva vad ni har gjort genom åren trots svåra förutsättningar.

Jag lyfter på kepsen och bugar!!

Text; Dennitz F, Foto; Kenneth J.

Medlemsmöte 27 november

Till mötet i november var det en anslutning på 30 medlemmar för en stunds mysigt umgänge och för att lyssna till aftonens underhållare Bengt Åkerberg. Alla hälsades välkomna av Dennitz och ett speciellt välkomnande till hedersmedlemmen Reidar Hermansson. Dennitz meddelar om att det tyvärr har varit ganska dålig uppslutning på de senaste styrelsemötena. Vilket resulterat i att styrelsen inte haft möjlighet att fatta några beslut pga för få styrelsemedlemmar. Vi fick även information att det enligt en artikel i GP kommer att startas en busslinje på Gårda. Därefter hälsades aftonens entertainer Bengt Åkerberg välkommen.

Bengt berättade att han minsann har en viss anknytning till Gårda. Hans pappa föddes på Gårda.

När han har kopplat sin utrustning meddelade Bengt att den elektriska utrustningen i lokalen tyvärr inte var optimal. Men som han uttryckte det "Vi kör ändå" Kvällens repertoar inleddes med "Vi ska gå hand i hand du och jag" Sedan fortsatte han med ett flertal gamla godingar på sin klaviatur. Emellan låtarna flikade han in några anekdoter. Bl a berättade han att han en gång var väldigt nära att få spela med Kalle Moraeus. Han var där

med sin fru för att titta på densammes konsert på Lorenbergsteatern. Men ack och ve så blev det inte så. Det blev lite snudd på allsång när Bengt delade ut ett sångblad till oss i publiken. Här fann man då texten till visan "Gamla Gårdavisan" Det blev lite allsång som man

Bengt Åkerberg.

kunde ana med lite god vilja och bra hörsel, men viljan fanns ju där. Bengt avslutade med låten "Lämna mig" och växlade smidigt över till den engelska versionen "Please release me" För ett sista avslut spelade och sjöng han "Vi möts igen" då blev det mer tryck i allsången. Bangt tackade med varma applåder för ett trevligt framförande med ett flertal gamla "goa låtar"

Kenneth J.

Medlemsmöte 11 december.

Då har det åter gått ett år. Det lackar mot jul och nyår. Vi var 37 medlemmar som samlades till årets sista medlemsmöte. Vid detta möte mottogs medlemmarna av styrelse iförda moderiktiga röda tomteluvor. Väldigt stämningsfullt.

Dennitz klär i passande luva

Dennitz hälsade alla välkomna, speciellt till en av våra tidigare ordförande Björn Nilsson och hedersmedlemmarna Reidar Hermansson och Roy Johnsson. Dennitz gav oss det sorgliga beskedet att vår medlem Per (Pära) Åke Olsson har efter en tids sjukdom nyligen avlidit. Per Åke var styrelseledamot i vår förening under 12 år. Vi har honom i vårt minne. För att övergå till något mer positivt, så meddelade Tommy Åberg att tryckningen av detta nummer *Gårdafolket* sponsras av **Berzelii Begravningar**. Vi tackar och för detta och en särskild eloge till Tommys engagemang.

Dennitz tog tillfället i akt att påminna om årsmötet i februari. Styrelsen ska enligt våra stadgar bestå av fem ordinarie och två suppleanter. Inför 2025 är det tre som avgår och valberedningen har ännu inte fått någon som är intresserad. Efter denna information dukades det fram en välkomponerad tallrik med olika sorter av julläckerheter, till detta serverade de julmust alternativt alkoholfri julebrygd. Som avrundning till detta blev det kaffe, pepparkakor, gött tjöt och lottdragning. Ett mycket trevligt årsavslut och en stor eloge till styrelse och övriga engagerade i denna stämningsfulla sammankomst och GOD JUL och GOTT NYTT ÅR önskan.

Kalendarium våren 2025.

Nu står vi på tröskeln till år 2025 som bjuder på nya möjligheter och utmaningar. Följande aktiviteter har planerats för våren 2025.

Medlemsmötet 29 januari 2025.

Då kommer Åsa Lilliestam från Sjöfartsmuseet och berättar om "Staden vid havet"

Medlemsmötet 26 februari. Årsmöte!!

Då har vi årsmöte. Viktiga beslut inför 2025 ska då göras. Detta är kan man säga årets viktigaste medlemsmöte. Missa inte detta! Årsmöteshandlingar kan rekvireras via mail från sekreterare Kari Johansson. e-mail: kajo1948@gmail.com
Tel: 0701-489563

Medlemsmötet 26 mars.

Då får vi besök av "Matroserna" som underhåller oss med sång och musik.

Medlemsmötet 23 april.

Lars-Gunnar Andersson berättar om det "Götebosska språket"

Medlemsmötet 28 maj.

Musik med Kenneth Holmström.

Vårpromenad under maj månad.

I mitten av maj är det planerat en vårpromenad: Brunnsparken – Götaplatsen. Studera stadens statyer och dess historia. Promenaden avslutas med lunch på Burgårdens Restaurangskola. Tid och mer detaljer meddelas under våren.

Styrelsen.

Påminnelse!

En liten påminnelse: I och med att vi kliver in i ett nytt fräscht år, så innebär detta också att vår förening behöver få in fräscha friska slantar för 2025 års aktiviteter **Medlemsavgiften för 2025 är min. 250:--** enligt årsmötesbeslut februari 2024. Ett extra bidrag är ju alltid mycket välkommet. Inbetalning kan ske till Plusgiro; 425582-4.

Viktigt viktigt: Glöm inte att ange avsändare. Och sist men inte minst: *Enligt vår stadgar ska medlemsavgiften (250 kr) vara erlagd senast 31 augusti 2025.* Är inte medlemsavgiften inbetald stryks man som medlem. Detta vore ju beklagansvärt! Eller?

Kassören.

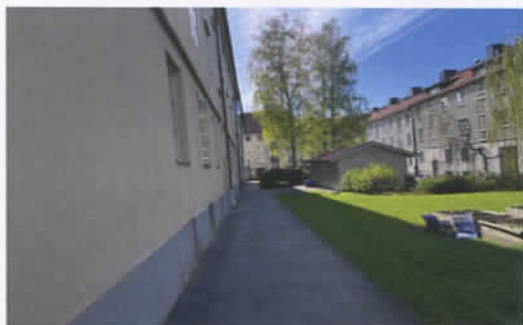
När jag lyckades ta mig in på gården på min barndoms gata Underåsgatan 10 fick jag en härlig nostalgikänsla. Utanför min uppgång på gården såg jag bort till Evas köksfönster, 90° vinkel från mig. Kom att tänka på när vi trädde ett snöre från mitt köksfönster över staketet och bort till hennes köksfönster.

I mitten på fönsterblecken fanns små fästen där man stoppade ner fönsterkrokarna när fönstren var stängda. I dem trädde vi i vårt snöre och tillbaka igen. Fönstren är rödmarkerade, mitt till vänster.

En liten fin knut som gjorde att inte snöret fastnade och ett par klykor att fästa våra brev i så kunde vi sända brev till varandra. Skakade vi kraftigt på snöret slog klykan på rutan så att man hörde när posten kom.

Vår gård fortsatte runt hörnet till vänster om mig. En stor härlig gräsmatta där vi sommartid satt med våra dockor eller bedrev olika spel. Vintertid, och vi hade riktig vinter förr i tiden, rullade vi stora snöbollar och byggde upp en hög mur och så hade alla vi ungar som bodde på gatan snöbollskrig. Idag är ju alla staket borttagna och de små husen är nybyggda. I och med staketet mellan husen gjorde det att man fick gå ut på gatan och runda husen för att komma till gården intill.

Längst ner till höger på fotot ovan ligger huset till höger här, Gudmundsgatan, där min kusin Leif Pettersson, f -45 bodde. Sedermera tog min mormor och morfar över den och flyttade dit från Fabriksgatan 25/ Blekeallén. Jag kommer ihåg att jag någon gång fick vara med "de store pojkarna" och leka tjuv och polis i kvarteret. Mest var det på Gudmundsgatan och nere i källarna. Jag kände mig väldigt rädd och liten så jag hamnade nog i tjuvligan. Men spännande var det.

Längst ner i hörnet ligger vår port. Det var som en öppen yta innanför Underåsgatan och en stor gräsmatta med plantering i mitten. Inga störande bilar dagtid utan där körde vi med trehjulingar och dockvagnar. Ett minne har bitit sig fast. På flaket på min trehjuling låg en kille på magen (!?) och med en krita i var hand drog han vita streck efter oss medan jag cyklade. Han ritade alltså de vägar som vi skulle köra våra fordon på. Fattar egentligen inte än idag hur han bar sig åt.

Vilken tur att inte vi hade några datorer eller mobiltelefoner med en massa spel i och "lekte" med våra kompisar framför en skärm utan att vi träffades och var ute och rörde oss. Det var allt bättre förr!

K Johansson text o foto

Tittartips;

Om helgdagarna blir långa kan jag tipsa. Om ni har tillgång till YouTube kan jag tipsa om att där kan ni finna bilder om Gårda 1922: **Gör så här:**

Logga in på appen YouTube

Sök: Stadsdelen Gårda Göteborg.

"Välkommen till Gårda"

"Gårda växer 1922"

Kenneth J,

Avlidna medlemmar under 2024.

Under året som nu passerat så har tyvärr några av våra medlemmar lämnat oss.

Namn	Avled.	Medlem
Ulla Ranäng	2024.04.18	Nov. 02
Sven Johannisson	2024.05.08	Mars 09
Eivon Johansson	2024.08.30	Okt. 98
Eivon var hedersmedlem		
Per (Pera) Åke Olsson	dec. 2024	Jan. 04

Vi skänker en extra minnestanke till dessa våra bortgångna medlemmar!

Jubilarer under 2024.

Flera av våra medlemmar har under året som gått blivit så att säga "jubilarer" Dessa är!

Britt Albrektsson	85 år	13 augusti
Barbro Andersson	85 år	17 februari
Birgitta Andersson	75 år	6 april
Agneta Carli	75 år	18 april
Anna Lena Carli	80 år	2 januari
Loris Carli	75 år	9 juli
Monica Christiansson	80 år	11 juli
Lars Erik Ekström	85 år	29 augusti
Dennitz Fredriksson	85 år	13 februari
Liviano Giorgi	75 år	26 juni
Rolf Karlsson	75 år	22 december
Hasse Lindqvist	80 år	2 augusti
Kenth Mårtensson	80 år	26 november
Elvy Norberg	85 år	5 november
Åke Rosén	90 år	8 oktober
Kurt Samuelsson	85 år	30 december
Eva Sandqvist	80 år	28 september
Roger Svensson	85 år	6 augusti

Inför årsmötet 26 februari 2025!

VIKTIGT!!!

Vid årsmötet 26 februari är det viktigt att de tre styrelseledamöter som avgår blir ersatta:

De tre avgående personerna är:

Eva Sandqvist	Kassör
Kari Johansson	Sekreterare
Birgitta Andersson	Arkivarie/klubbmästare

Ledamöter som sitter kvar är:

Dennitz Fredriksson	Ordförande
Bo Andersson	Vice Ordf./registeransv.

Suppleant:

Ove Johannesson
Tommy Åberg

För föreningens fortlevnad är det av största vikt att de tre avgående styrelseposterna blir ersatta. Om nu detta inte sker är det hög risk t o m ofrånkomligt att vår fina förening *Gamla Gårdapojkar & Flickor* blir tvungen att avvecklas och läggas ner.

Och detta får man förmoda att ingen som önskar. Därför vädjar styrelsen till att ni tar en funderare till att hjälpa föreningen till fortsatt verksamhet.
Styrelsen.

Ett jättestort Grattis till Er alla i efterskott och förskott!!

*"Kom ihåg, om inte julen finns i ditt hjärta,
Kommer du inte att finna den under granen"
Jultomten.*

Man kan lära av att falla!

En liten berättelse om en händelse som jag tog lärdom av i mina unga år.

Det var på vintern i slutet på 50-talet, jag var förmodligen 10 – 12 år, jag hade i alla fall egen cykel. Mitt i vintern kallt om fingrar, öron och tår. Heden var nyspolad och isen låg helt spegelblank, Massa ungar och även vuxna för den delen hade för vana att åka skridskor på stadens fria isbanor. Oftast spolade av stadens brandkår. Jag var väldigt sugen på att åka skridskor några timmar på Heden, innan mina föräldrar kom hem från jobbet. Det var en bit att gå hemifrån Dämmevägen till Heden. Detta var efter skolan så att tiden var lite knapp, men man var ju som vanligt tidsoptimist. Alternativet att promenera med skridskorna runt halsen bedömde jag skulle ta för lång tid i att bara att komma dit och komma hem.

Jag fick då idén att jag tar naturligtvis cykeln, det går ju snabbt och smidigt både tur och retur. Sagt och gjort, ut med cykeln från källaren och sedan upp i lägenheten för att klä sig varmt. Men för att efter åkningen slippa sitta inne i det kalla omklädningshuset på Heden för att snöra av sig sina skridskor med fingrar som vid det laget mest skulle påminna om stela porslinsbitar och ta på sig de iskalla skorna på redan frusna fötter. Jag tar skridskorna på mig hemma och knäpper fast mina skridskoskydd av trä. Ja! Suveränt. Sagt och gjort så fick det bli.

Jag klampade ner för trapporna med mina ABC skridskor på fötterna. När jag då skulle sätta mig på cykeln och trampa iväg uppstod vissa problem. Det var ju inte lätt att trampa när man hade dessa klumpiga fotbeklädnader på sig.

Vad göra? Jo det finns lösningar på det mesta. Helt sonika satte jag mig på cykeln och trädde in cykel pedalerna i utrymmet mellan skridskokängans undersula och skridskoröret som höll själva skridskoskenan. På den tiden när detta begav sig fanns det ett sådant utrymme mellan dessa skridskodelar. Nåväl bägge fötterna blev efter lite knep och knåp monterade på pedalerna och lutande mot väggen. Dags för avfärd, jag susade ner för Dämmevägen. (Jag bodde nämligen på no 16) Svängde elegant in på Kobbarnas väg och trampade nöjd mot Heden. Skridskorna på fötterna toppluva på huvudet och ett par varma tumvantar. Passerade "ungkarlshotellet" i god fart. Men när jag kom fram till järnvägsövergången vid Gårda vägen som jag skulle svänga ner på för att fortsätta min färd till Heden.

Men ack och ve, trafikstockning, det var stopp, bommarna vid järnvägsövergången var nere, det gick inte att köra vidare, måste stanna och vänta i sedvanlig ordning som man ofta får göra på tåg. OK jag bromsade in min cykel och på sedvanligt sätt skulle sätta ner foten. Men vad hände eller snarare inte hände jag fick inte ner foten, foten hade naturligtvis fastnat, eller jag hade ju satt fast fötterna i pedalerna. Vad händer om man slutar trampa??? Jo det blev jag nog varse med ett dunder och brak bakom bilen jag stod efter. Föraren i vevade först ner rutan, sedan kommer han ur bilen och undrar varför jag låg där på det viset, jag hade ju inte kört på något. Jag sade genant att jag fastnat då tittade han och sade med ett småleende att jag hjälper dig upp grabben. Så blev gjort och jag tackade artigt för hjälpen. Han frågade om jag hade fått några skador men det hade jag faktiskt inte även om så hade varit fallet hade jag inte erkänt detta. Den vänlige farbrodern frågade om vad jag borde lärt mig av detta? Jag visste naturligtvis inte vad jag skulle säga.

Jo! "Slutar man trampa välter man!" Dessa visdomsord har följt mig genom hela livet för det ligger så mycket i detta. Keep moving!! Det är en av de bästa läxorna jag lärt.

Hur blev det med Heden undrar någon kanske. Då kan jag berätta att det blev inställt p.g.a. transportproblemen som uppstod av fällda järnvägsbommar. Jag kunde ju inte komma ledandes med cykeln och stappla fram på skridskoskydden. Tyvärr har jag ingen bild av denna händelse, tror inte att jag hade någon kamera på den tiden. (Det kanske var tur det.)

Kenneth J.

*"Det spelar ingen roll hur långsamt du går,
Så länge du inte stannar."*

Konfucius.

En riktigt GOD JUL och ett riktigt GOTT NYTT ÅR till alla våra medlemmar i vår fina förening!! Och även till övriga som vi känner!

Vi hoppas att det ska bli bättre och lugnare i världen under 2025.

Ett stort tack till alla Er som hjälpt till med allehanda sysslor vid våra medlemmöten på Lundenskolan under 2024. Även ett hjärtligt tack till de extra bidrag som kommit in utöver medlemsavgiften. Det är till en mycket stor hjälp. Och sist men inte minst; Tack för all hjälp på olika sätt till vår tidning.

Ingen nämnd ingen glömd!

Styrelsen

Information:

Tryckningen av denna tidning har kunnat genomföras tack vare sponsring. Vi riktar ett stort Tack till:

Berzelii Begravningar

Wadmansgatan 12, 417 53 Göteborg.

www@berzeliibegravningar.se

Vi är mycket tacksamma för denna hjälp

Medlemsbladet *Gårdafolket* för *Föreningen Gamla Gårdapojkar & Flickor.*

Adress: Fabriksgatan 38-42
412 51 GÖTEBORG

Redaktion: Kenneth Johnsson
Kari Johansson

johnsson.ke@outlook.com
kajo1948@gmail.com